

Sygn. akt: I C 879/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 22 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Krajewska

Protokolant: K. K.

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2015r.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. N.

przeciwko (...) S.A. w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej, (...) S.A. w Ł. na rzecz powódki, A. N. kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 11 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 175,60 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

S..akt IC 879/14

UZASADNIENIE

Powódka, A. N. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej, (...) S.A. w Ł. kwoty 3.600 zł tytułem zadośćuczynienia w związku z wypadkiem z dnia 24 października 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 18 grudnia 2013r. do dnia zapłaty i o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że dnia 24 października 2013r. uległa wypadkowi w klatce schodowej przy ul. (...). W wyniku potknięcia się i stracenia równowagi na powyłamywanych trzech stopniach lastrykowych powódka doznała licznych obrażeń ciała w postaci stłuczenia nóg, brzucha, prawego stawu kolanowego oraz łokcia. Mimo upływu czasu dolegliwości zdarzenia powódka odczuwa nadal. Ubezpieczycielem zarządcy była strona pozwana, której pismem z dnia 10 grudnia 2013r. powódka zgłosiła szkodę. Decyzją z dnia 18 grudnia 2013r. strona pozwana uznała roszczenie i wypłaciła powódce zadośćuczynienie w kwocie 2.400 zł z żądanej kwoty 6.000 zł. Strona pozwana odmówiła powódce uwzględnienia dalszych roszczeń odszkodowawczych. Przez dolegliwości powypadkowe powódka została wyłączona ze swej aktywności zawodowej, społecznej i życiowej, miała trudności w poruszaniu się i samodzielnym funkcjonowaniu w związku z dolegliwościami bólowymi, przez co musiała korzystać z pomocy osób trzecich.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, (...) S.A. w Ł. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana podniosła, że przyjmując odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 24 października 2013r. po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego dokonała wypłaty stosownego zadośćuczynienia, które spełniło swą funkcję kompensacyjną i było wystarczające. W ocenie strony pozwanej odpowiedzialności za zaistnienie zdarzenia należało dopatrywać się także w braku należytej uwagi i ostrożności przez powódkę, która nie zachowując normalnej rozwagi przy schodzeniu po schodach upadła i doznała szkody opisanej w pozwie i dokumentacji medycznej. Powódka jak wskazała, przed zdarzeniem знаła stan schodów i winna była przy tej wiedzy zachować szczególną ostrożność. Wskazane przez powódkę dowody świadczyły jedynie o tym, że poniosła ona szkodę wskutek niewłaściwego stanu schodów. Biorąc pod uwagę, że do zdarzenia doszło w miejscu zamieszkania powódki, należało przypuszczać, że korzystała ona z tych schodów wielokrotnie i musiała mieć świadomość czy i jakie utrudnienia mogły wystąpić przy wchodzeniu i schodzeniu po schodach. Przyczyną upadku powódki mógł być też jej stan fizyczny. W ocenie strony pozwanej żądana przez powódkę dalsza kwota 3.600 zł zadośćuczynienia była wygórowana i nie znajdowała uzasadnienia w stanie sprawy i zdrowiu powódki. Powódka nie wykazała także dolegliwości psychicznych których doznałaby w związku ze zdarzeniem z dnia 24 października 2013r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 października 2013r. powódka, A. N. uległa wypadkowi w klatce schodowej budynku wielomieszkaniowego przy ul. (...) w Ł.. Powódka potknęła się na uszkodzonych, niewłaściwie utrzymanych schodach w klatce schodowej tego budynku, w wyniku czego straciła równowagę, upadła i doznała urazu prawego stawu kolanowego i stawu łokciowego prawego oraz ogólnych potłuczeń.

Bezpośrednio po tym wypadku powódka zgłosiła się do Pogotowia (...) w Ł., gdzie wykonano u powódki niezbędne badania, w tym prześwietlenie rtg i rozpoznano stłuczenie kolana prawego. Zalecono powódce okłady z altacetu. Powódka po wypadku odczuwała dolegliwości bólowe ze strony stłuczonej nogi i łokcia. Na stłuczonych częściach ciała u powódki wystąpiły liczne zasinienia. Po miesiącu czasu od powyższego zdarzenia powódka zgłosiła się do Miedziowego Centrum (...) w Ł. Poradni Ogólnej, gdzie lekarz zalecił powódce dalsze okłady z altacetu i maści o nazwie R. gel na stłuczone części ciała oraz zażywanie leków przeciwbólowych. Z powodu dolegliwości bólowych stłuczonego stawu kolanowego prawego, powódka wykonała badanie USG, które wykazało niewielki obrzęk więzadła właściwego rzepki pobocznego przysródkowego, naderwanie bocznej części przyczepu mięśnia czworogłowego uda. U powódki nadal utrzymują się dolegliwości stłuczonego kolana oraz stłuczonego łokcia w wyniku zdarzenia z dnia 24 października 2013r.

Pismem z dnia 30 października 2013r. powódka zawiadomiła o powyższym zdarzeniu właściciela budynku przy ul. (...) tj. Spółdzielnię Mieszkaniową (...) w Ł. i wniosła o podanie jej danych ubezpieczyciela i numeru polisy OC Spółdzielni, celem dochodzenia roszczeń cywilnych związanych ze szkodą na osobie powódki wynikającą ze zdarzenia z dnia 24 października 2013r.

Pisemne zawiadomienie o szkodzie doznanej przez powódkę w wyniku zdarzenia z dnia 24 października 2013r. zostało przekazane przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) w Ł. stronie pozwanej, (...) S.A. w Ł. celem przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego szkody, w związku z tym, że wyżej wymieniony właściciel budynku przy ul. (...) w dniu 24 października 2013r. korzystał z ochrony ubezpieczeniowej strony pozwanej wynikającej z zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Pismem z dnia 10 grudnia 2013r. powódka wniosła do strony pozwanej o wypłatę na jej rzecz kwoty 6.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznany ból i cierpienie w wyniku uszkodzenia ciała w zdarzeniu z dnia 24 października 2013r.

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacji szkody strona pozwana decyzją z dnia 18 grudnia 2013r. przyznała powódce kwotę 2.400 zł z tytułu zadośćuczynienia pieniężnego za doznany ból i cierpienie w związku z uszkodzeniem ciała w wyniku zdarzenia z dnia 24 października 2013r., która to kwota pieniężna została powódce przez stronę pozwaną wypłacona.

Pismem z dnia 17 stycznia 2014r. powódka wniosła do strony pozwanej odwołanie od decyzji z dnia 18 grudnia 2013r. i dopłatę do wypłaconego już zadośćuczynienia pieniężnego kwoty 3.600 zł, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Decyzją z dnia 2 lutego 2014r. strona pozwana odmówiła powódce uwzględnienia jej dalszych roszczeń odszkodowawczych związanych z zadośćuczynieniem za krzywdę w związku z wypadkiem z dnia 24 października 2013r.

DOWODY: pismo z dnia 10 grudnia 2013r. z dowodem nadania k.5-6 akt,

decyzja z dnia 18 grudnia 2013r. k.7 akt,

odwołanie z dnia 17 stycznia 2014r. k.8-9 akt,

decyzja z dnia 2 lutego 2014r. k.10 akt,

dokumentacja leczenia powódki k.11-15, k.38-45 akt,

dokumentacja fotograficzna k.16-18 akt,

opinia biegłego lekarza sądowego z dnia 12 stycznia 2015r.

k.59-62 akt,

dołączone akta szkody nr U/232388/2013,

zeznania powódki, A. N. zapis protokołu rozprawy

z dnia 22 maja 2015r. od 00:03:59 do 00:11:39.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo było w znacznej części zasadne i przez to w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.415 kc kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Zgodnie także z art.822§1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie natomiast z §2 w/w przepisu prawa, jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Jak wynikało z zawartej w dołączonych aktach szkody nr U/232388/2013 polisy nr (...)- (...), to strona pozwana, (...) S.A. w Ł. była zobowiązana do wypłaty należnego odszkodowania poszkodowanemu, w przypadku szkody osobowej wynikłej w okresie ubezpieczenia, związanej z posiadaniem przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) w L. mienia i zarządzaniem nieruchomościami, na podstawie wiążącej tę Spółdzielnię ze stroną pozwaną umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w powyższym zakresie.

W ocenie Sądu, z dowodów przeprowadzonych w przedmiotowej sprawie, wbrew twierdzeniom strony pozwanej, pomiędzy urazem stawu kolanowego prawego i stawu łokciowego prawego doznanym przez powódkę, A. N. w dniu 24 października 2013r., a zaniedbaniami w utrzymaniu nawierzchni schodów w budynku klatki schodowej przy ul. (...), gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę, zachodził bezpośredni i adekwatny związek przyczynowy, a przez to strona pozwana była zobowiązana na podstawie powyżej wskazanej umowy ubezpieczenia wypłacić powódce należne odszkodowanie tytułem naprawienia szkody.

Z zeznań powódki oraz dokumentacji fotograficznej uszkodzonych schodów wynikało bowiem, że powódka w dniu 24 października 2013r. doznała szkody w postaci urazu stawu kolanowego prawego i stawu łokciowego prawego, w wyniku potknięcia się na nierównej, nieprawidłowo utrzymanej nawierzchni tych schodów w budynku mieszkalnym należącym do ubezpieczonej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w L.. To na tej Spółdzielni jako zarządcy budynku ciążył obowiązek utrzymania tych schodów w takim stanie, aby nie stwarzały one zagrożenia dla zdrowia osób poruszających się po tych schodach. Z zeznań powódki oraz dokumentacji fotograficznej schodów wynikało, że Spółdzielnia zaniedbała powyższemu obowiązkowi utrzymania schodów w należytych stanie, co było wyłączną przyczyną wypadku jakim uległa powódka na tych schodach i doznanych przez to przez powódkę obrażeń ciała. Powódka w swych zeznaniach dokładnie opisała jaki przebieg miało powyższe zdarzenie wywołujące szkodę, a potwierdzeniem tych zeznań, że nawierzchnia schodów była utrzymana w sposób nieprawidłowy dla osób się po nich poruszających, były zdjęcia fotograficzne na których widoczne były uszkodzenia tych schodów.

Dlatego też, w ocenie Sądu przyczyną wywrócenia się powódki na schodach klatki schodowej w budynku mieszkalnym w L. przy ul. (...) w dniu 24 października 2013r. i doznanych w wyniku tego zdarzenia obrażeń ciała, było nieprawidłowe utrzymanie nawierzchni tych schodów po których poruszała się powódka.

Właściciel budynku więc, poprzez nieprawidłowe utrzymanie nawierzchni tych schodów po których poruszała się powódka, spowodował szkodę na osobie powódki, polegającą na urazie stawu kolanowego prawego i stawu łokciowego prawego powódki. Gdyby bowiem nawierzchnia schodów była prawidłowo utrzymana, w ocenie Sądu do powyższego zdarzenia nie doszłoby i powódka nie doznałaby tych bolesnych dla niej urazów.

W związku z powyższym Sąd przyjął i ustalił w przedmiotowej sprawie, że strona pozwana ponosiła odpowiedzialność odszkodowawczą wobec powódki za skutki dla zdrowia powódki zdarzenia z dnia 24 października 2014r., jako ubezpieczyciel sprawcy tego zdarzenia.

Zgodnie z art.444§1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Zgodnie także z art.445§1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Okolicznością bezsporną między stronami, wynikającą także z akt szkody strony pozwanej było, że strona pozwana po zgłoszeniu jej szkody przez powódkę, przyjęła swą odpowiedzialność za skutki dla zdrowia powódki zdarzenia z dnia 24 października 2013r. i po przeprowadzeniu postępowania likwidacji tej szkody wypłaciła powódce kwotę 2.400 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W ocenie Sądu jednakże roszczenie powódki w przedmiotowej sprawie o zasądzenie od strony pozwanej dalszej kwoty tego zadośćuczynienia pieniężnego w wysokości dodatkowych 3.600 zł było w pełni uzasadnione i zasługiwało na uwzględnienie.

Jak wynikało bowiem z dokumentacji leczenia powódki doznanych przez nią obrażeń ciała w wyniku zdarzenia z dnia 24 października 2013r. oraz także opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii dr n. med. M. J. wydanej w przedmiotowej sprawie, powódka w wyniku potknięcia się i wywrócenia na nieprawidłowo utrzymanych schodach klatki schodowej budynku przy ul. (...) w L. w dniu 24 października 2013r., doznała urazu stawu kolanowego

prawego i urazu stawu łokciowego prawego, co skutkowało trwałym uszczerbkiem na zdrowiu powódki w wysokości 4 %.

Ustalając wysokość należnego powódce od strony pozwanej zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, Sąd wziął pod uwagę rozmiar krzywd i cierpienie doznanych przez powódkę w związku z zdarzeniem z dnia 24 października 2013r. Powódka bowiem w wyniku tego zdarzenia doznała poważnego urazu stawu kolanowego prawego, skutkującego licznymi i długotrwałymi dolegliwościami bólowymi i koniecznością długotrwałego leczenia. Powódka także po zakończeniu leczenia nadal odczuwa dolegliwości bólowe związane zarówno urazem kolana i łokcia i nie może wykonywać wielu czynności które wykonywała przed zdarzeniem powodującym szkodę. Powódka przez dłuższy okres czasu po zdarzeniu wywołującym szkodę cierpiała, doznawała dolegliwości bólowych oraz była ograniczona w poruszaniu się.

Dlatego też, biorąc pod uwagę rozmiar krzywdy powódki związanej z doznanymi obrażeniami ciała w wyniku zdarzenia z dnia 24 października 2013r. Sąd ustalił, że odpowiednią kwotą zadośćuczynienia pieniężnego za tą krzywdę byłaby kwota łączna 6.000 zł, zgodnie z twierdzeniami powódki, a wbrew twierdzeniom strony pozwanej.

W związku z tym, że strona pozwana zgodnie z umową ubezpieczenia ponosiła odpowiedzialność odszkodowawczą wobec powódki, roszczenie powódki w stosunku do strony pozwanej było zasadne co do kwoty 3.600 zł, przy uwzględnieniu, że strona pozwana już wcześniej wypłaciła powódce zadośćuczynienie pieniężne w kwocie 2.400 zł.

Dlatego też, w ocenie Sądu, powódce było należne od strony pozwanej dalsza kwota 3.600 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, w związku z urazami ciała doznanymi w dniu 24 października 2013r. i krzywdą oraz cierpieniami powódki związanymi z dolegliwościami bólowymi tych urazów.

Mając powyższe okoliczności na względzie Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji niniejszego wyroku co do należności głównej dochodzonej pozwem.

O należnych odsetkach ustawowych od zasądzonej kwoty 3.600 zł należności głównej jak w punkcie I sentencji wyroku Sąd orzekł zgodnie z art.481§1 i §2 kc w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. nr 124 poz.1152 z 2003r.), ustalając wymagalność tych odsetek od dnia następnego po upływie trzydziestodniowego, ustawowego terminu do zapłaty należności głównej od dnia zgłoszenia szkody. Powódka bowiem szkodę zgłosiła stronie pozwanej w piśmie z dnia 10 grudnia 2013r. doręczonym stronie pozwanej w dniu 11 grudnia 2013r., a więc strona pozwana pozostawała w opóźnieniu z zapłatą należności głównej określonej żądaniem pozwu wobec powódki od dnia 11 stycznia 2014r.

Dlatego też, Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie żądanych pozwem odsetek ustawowych od należności głównej za okres od dnia 18 grudnia 2013r. do dnia 10 stycznia 2014r., jak w punkcie II sentencji niniejszego wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu jak w punkcie III sentencji wyroku Sąd wydał zgodnie z art.100 kpc, w całości obciążając stronę pozwaną obowiązkiem zwrotu na rzecz powódki poniesionych przez nią kosztów procesu tj. w zakresie poniesionej przez powódkę opłaty sądowej od pozwu w kwocie 180 zł, w związku z tym, że powódka uległa tylko co do nieznaczonej części swego żądania.

O nieuiszczonych kosztach sądowych jak w punkcie IV sentencji niniejszego wyroku Sąd orzekł na podstawie art.113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U. z 2010r. nr 90 poz.594 z późn.zm) w zw. z art.100 kpc, także tymi kosztami obciążając stronę pozwaną. Na powyższe, nieuiszczone koszty sądowe składała się kwota 175,60 zł z tytułu wynagrodzenia biegłego lekarza sądowego, poniesiona tymczasowo w toku postępowania przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Lubinie.